

רע"פ 849/22 - גלאנוגוצ'יה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 849/22

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: גלאנוגוצ'יה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז - לוד מיום 24.12.2021 בעפ"ת 18699-11-21 שניתן על ידי כב' השופט העמית יורם צלקובניק

בשם המבקש: עו"ד ג'ני חבשי

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז - לוד (כב' השופט העמית י' צלקובניק) בעפ"ת 18699-11-21 מיום 24.12.2021, בגדרו נדחה ערעור המבקש על פסק דינו של בית המשפט לתעבורה מרכז (כב' השופטת הבכירה א' וישקין) בתת"ע 7954-08-21.

2. המבקש הורשע בהיעדרו בעבירת נהיגה בשכרות לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה). על פי עובדות כתב האישום, בהיותו נהג שטרם מלאו לו 24, נכשל המבקש בבדיקת ינשוף, כשריכוז האלכוהול בליטר אוויר נשוף היה 558 מיקרוגרם, העולה על ריכוז של 50 מיקרוגרם שנקבע בפקודה.

3. ביום 11.10.2021, הורשע המבקש, לאחר שלא התייצב לדין בעניינו. בסמוך לכך גזר בית המשפט

עמוד 1

לתעבורה על המבקש קנס בסך 2,000 שקלים; פסילת רישיון לתקופה של 24 חודשים; וכן פסילה מותנית.

4. המבקש ערער לבית משפט קמא, ודרש לבטל את פסק הדין בעניינו. בערעור נטען כי הדיון בעניינו נקבע כשבאת כוחו שהתה בחו"ל לצורך קבלת טיפול רפואי, וכי בקשתה לדחות את הדיון נדחתה משלא הוגשה על פי הנהלים.

בית משפט קמא דחה את הטענה כי הדבר מצדיק להיעתר לערעורו, משהוצג אישור מסירה על קבלת הזימון; בתיק בית המשפט לא התקבלה כל בקשה לדחיית הדיון; ובשים לב לכך שממילא אין די בהשמעת טענה כללית כי ייגרם למבקש עיוות דין כדי לקבל את טענותיו.

5. מכאן הבקשה שלפניי. בבקשתו, טוען המבקש כי לא ניתנה לו הזדמנות להציג טיעונים בנוגע לכשלים שונים לעניין בדיקת הינשוף שנערכה לו, וכן כי העונש שנגזר עליו אינו מידתי. עוד נטען כי הרשעתו של המבקש חותרת תחת זכות היסוד המוקנית לנאשם להיות נוכח במשפטו, וכי שגה בית משפט קמא משלא דחה את הדיון בעניינו.

6. דין הבקשה להידחות.

7. רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה עקרונית בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינם של הצדדים, או במקרים בהם מתעורר חשש לאי צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 7632/21 אבן ברי נ' מדינת ישראל (10.11.2021)). לא מצאתי כי עניינו של המבקש עומד באמות המידה האמורות.

8. הבקשה אינה כוללת כל טענה עקרונית, ולמעשה ממוקדת כולה בעניינו הפרטני של המבקש. משאין ספק כי המבקש זומן לדיון בעניינו; משבתיק בית המשפט לא התקבלה כל בקשה לדחיית הדיון; ומשבפועל לא רק שבאת כוחו של המבקש לא התייצבה לדיון אלא גם המבקש עצמו לא הופיע אליו - מקובלת עלי מסקנת בית משפט קמא, כי עניינו אינו מעלה חשש לעיוות דין המצדיק ליתן לו רשות ערעור. זאת, מה גם שבית משפט קמא בחן את דו"חות השוטרים שערכו את בדיקת הינשוף למבקש, בגדר למעלה מן הצורך, ומצא כי המבקש עצמו הודה כי "שתה שתי בירות", וכי נדף ממנו "ריח חזק של אלכוהול".

9. הרבה למעלה מן הצורך, יוער כי גם טענות המבקש כנגד העונש שנגזר עליו אינן מצדיקות ליתן לו רשות ערעור. כידוע, בקשת רשות ערעור שעניינה חומרת העונש לא תתקבל אלא במקרים חריגים, בהם בעונש שנגזר על המבקש יש משום סטייה ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה במקרים דומים (ראו, למשל: רע"פ 352/22 סוליקו נ' מדינת ישראל (18.1.2022)). בעניינינו, לא נטען במפורש כי עונשו של המבקש חורג ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה, וממילא לא היה בכוחה של טענה כזו לעמוד (ראו והשוו, למשל: רע"פ 8734/21 אסייג נ' מדינת ישראל (8.12.2021)).

10. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ה' באדר א התשפ"ב (6.2.2022).

שׁוֹפֵט
